

Vlaams
Parlement

ingediend op **1124** (2016-2017) – Nr. 1
27 maart 2017 (2016-2017)

Verslag van de gedachtewisseling

namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening,
Energie en Dierenwelzijn
uitgebracht door Valerie Taeldeman

over de opmerkingen op de ontwerpkaart
van de meest kwetsbare waardevolle bossen

Samenstelling van de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening, Energie en Dierenwelzijn:

Voorzitter: Tinne Rombouts.

Vaste leden:

Piet De Bruyn, Andries Gryffroy, Bart Nevens, Axel Ronse, Ludo Van Campenhout, Wilfried Vandaele;
Robrecht Bothuyne, Lode Ceyssens, Tinne Rombouts, Valerie Taeldeman;
Gweny De Vroe, Lydia Peeters;
Rob Beenders, Bruno Tobback;
Johan Danen.

Plaatsvervangers:

Jelle Engelbosch, Sofie Joosen, Jos Lantmeeters, Jan Peumans, Grete Remen, Sabine Vermeulen;
Caroline Bastiaens, Sonja Claes, Jos De Meyer, Bart Dochy;
Mathias De Clercq, Willem-Frederik Schiltz;
Bert Moyaers, Els Robeyns;
Elisabeth Meuleman.

Toegevoegde leden:

Stefaan Sintobin;
Hermes Sanctorum-Vandevoorde.

INHOUD

I.	Inleiding door het ANB	4
1.	Krachtlijnen en principes van artikel 90ter	4
2.	Waarop is de kaart gebaseerd?	5
3.	Interne consultatie zomer 2016	6
II.	Opmerkingen van de administraties	6
1.	Agentschap Onroerend Erfgoed	6
2.	Agentschap Wegen en Verkeer	7
3.	De Vlaamse Waterweg	8
4.	Agentschap Ondernemen en Innoveren	9
III.	Repliek van het ANB	10
1.	Ontvangen reacties op de ontwerpkaart	10
2.	Wat is de concrete impact van MKWB?	10
IV.	Vragen en opmerkingen van de leden	11
1.	Tussenkomsst van Lode Ceysens	11
2.	Tussenkomsst van Lydia Peeters	12
3.	Tussenkomsst van Hermes Sanctorum-Vandevoorde	12
4.	Tussenkomsst van Wilfried Vandaele	12
5.	Tussenkomsst van Valerie Taeldeman	13
6.	Tussenkomsst van Elisabeth Meuleman	13
7.	Tussenkomsst van Gwenny De Vroe	14
8.	Tussenkomsst van Bart Nevens	14
9.	Tussenkomsst van Ingrid Pira	14
V.	Antwoorden en discussie	14
1.	Antwoorden van het ANB	14
2.	Antwoorden van de minister	15
3.	Antwoorden van de administraties	16
4.	Discussie	17
	Gebruikte afkortingen	21
	Bijlagen: zie dossierpagina van dit document op www.vlaamsparlement.be	

De Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening, Energie en Dierenwelzijn hield op 7 maart 2017 een gedachtewisseling over de opmerkingen van de administraties op de ontwerpkaart van de meest kwetsbare waardevolle bossen. Naast Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw en Marleen Evenepoel, administrateur-generaal van het ANB, namen volgende afgevaardigden deel: Guido Tack namens het Agentschap Onroerend Erfgoed; Jo Laps namens het Agentschap Wegen en Verkeer; Peter Rentmeesters namens De Vlaamse Waterweg nv en Annemie Noordman namens het Agentschap Innoveren en Ondernemen.

De getoonde presentaties, van het ANB, het Agentschap Wegen en Verkeer en De Vlaamse Waterweg, zijn terug te vinden op de [dossierpagina](http://dossierpagina.vlaamsparlement.be) van dit document op www.vlaamsparlement.be.

I. Inleiding door het ANB

Marleen Evenepoel, administrateur-generaal van het ANB, ontkent niet dat de kaart van de meest kwetsbare waardevolle bossen (MKWB) merkwaardig is, ook al kwam zij tot stand door zuivere toepassing van artikel 90ter en de criteria in het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering.

1. Krachtlijnen en principes van artikel 90ter

Artikel 90ter is, zoals bekend, ingevoerd in het Bosdecreet door middel van een amendement in wat het verzameldecreet van 18 december 2015 is geworden (decreet van 18 december 2015 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw en energie). De aanzet om tot die constructie te komen, stond niet letterlijk in de conceptnota 'Plan van aanpak ruimtelijk bedreigde bossen', maar vloemde daar wel uit voort. Er werd eigenlijk gezocht naar een bijkomend beschermingsregime als een soort van bewarende maatregel, wat uitmondde in het artikel 90ter.

Er wordt een ontwerpkaart opgemaakt met de meest waardevolle bossen die mogelijk ruimtelijk bedreigd zijn, doordat deze planologisch niet in groene bestemmingen liggen. De kaart moet herkenbaar te consulteren zijn tot op perceelniveau en wordt gedrukt op schaal 1/20.000. De waarde wordt bepaald aan de hand van vijf criteria die vermeld staan in artikel 90ter, zijnde oppervlakte; biologische waarde; historiek; ligging ten opzichte van ruimtelijke structuren bos en natuur; weging ten opzichte van de basiskaart van de eerdere studie van het INBO 'Potentieel waardevolle bossen'.

Waar beleidsmatig beslist werd dat kan ontbost worden, wordt dit afgetrokken van de ontwerpkaart. De Vlaamse Regering vult verder technisch in wat onder beslist beleid valt. Dat gebeurt door middel van een besluit van de Vlaamse Regering, waarmee tegelijk de ontwerpkaart voorlopig zal worden vastgesteld.

Zij onderstreept dat voor bossen aangeduid op de ontwerpkaart meteen na de voorlopige vaststelling van de ontwerpkaart een ontbossingsverbod geldt. Het verbod ontstaat dus nog vóór de start van het openbaar onderzoek.

Het openbaar onderzoek duurt 60 dagen. Na het afsluiten van dat onderzoek worden de opmerkingen verwerkt en moet de kaart definitief worden vastgesteld door de Vlaamse Regering. Er is niet in een vervalperiode voorzien, waardoor er geen decretale deadline is voor de definitieve vaststelling van de kaart.

Er kan van het verbod worden afgeweken op gemotiveerd verzoek en na een 'integrale en geïntegreerde afweging' die zich beweegt tussen de ecologische

waarde, de ruimtelijk-maatschappelijke context en de principes van de duurzame ruimtelijke ordening. Indien er geen afwijking wordt gegeven door de regering, moet voor het betrokken boscomplex een GRUP worden opgestart, dat binnen 2 jaar voorlopig moet worden vastgesteld. Indien wel een afwijking wordt verkregen, heeft men nog steeds een omgevingsvergunning nodig en blijven de regels rond compensatie gelden.

Als er ondertussen, na de voorlopige vaststelling van de ontwerpkaart, gewestelijke RUP's worden vastgelegd waar MKWB's in liggen, vervalt het verbod. Eigenlijk is het GRUP een soort joker die boven het verbod gaat, concludeert de spreker.

Voor het belangrijke begrip beslist beleid verwijst ze naar de toelichting bij het amendement daarover. Het moet verstaan worden als echte, uitvoerbare eindbeslissingen op basis waarvan de spade in de grond kan worden gestoken. Het gaat niet om principiële beslissingen of startbeslissingen om investeringsprojecten aan te vatten of te starten met een MER. De datum daarbij van 18 december 2015 is de datum van de afkondiging van het decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw en energie, zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 29 december 2015.

2. Waarop is de kaart gebaseerd?

Multicriteria-formule

In het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering staat ook de concrete formule die is gebruikt om de criteria te kunnen laten doorwerken. Het is dezelfde als in de vermelde conceptnota. Zij is er gekomen na een studie uit 2012-2013, waarin verschillende formules zijn getest. In de formule zitten de vijf vermelde criteria, waarvan er drie een dubbel gewicht hebben gekregen. Voor elk criterium beschrijft het besluit de individuele scorebepaling, die telkens loopt van 1 tot 5. Toepassen van de formule resulteert in een minimumscore van 8, en een maximumscore van 40.

Deze score heeft gelopen over alle bossen volgens de twee editie van de Boswijzer. Via statistische analyse is een grens getrokken waar er een logische clustering was voor de groep van de hoogst scorende bossen. Die grens ligt op 22 punten. De spreker onderstreept dat de formule door experts als zeer goed onderbouwd wordt beschouwd, wat ze illustreert met een verwijzing naar een citaat uit Knack (jaargang 47; nummer 09, pag. 84).

Uitgesloten bossen

Bij het toepassen van het criterium 'ligging ten opzichte van ruimtelijke structuren bos en natuur' worden bossen van de kaart uitgesloten, namelijk de domeinbossen, de bossen waar het ANB het beheer voert, de bossen in militaire domeinen onder protocol en de bossen in natuurreervaten. Reden is dat voor die bossen geen realisatie van een harde bestemming gevreesd hoeft te worden.

Beslist beleid

Vervolgens verduidelijkt ze wat overeenkomstig het ontwerpbesluit verder als beslist beleid wordt omschreven. Het betreft ontbossingen volgens goedgekeurde inrichtingsprojecten, goedgekeurde ontbossingen conform artikel 90bis van het Bosdecreet, noodzakelijke ontbossingen volgens soortenbeschermingsprogramma's, noodzakelijke ontbossing volgend uit bestemmingswijzigingen volgens RUP's vanaf 1 februari 2014, percelen gevat onder een landschapsbeheersplan, en ten slotte, in de versie van 3 juni 2016, de beslissingen van de Vlaamse

Regering vanaf 1 februari 2014 tot aan de vaststelling van de ontwerpkaart die de realisatie inhouden van een concreet project en een ontbossing tot gevolg hebben. Wat dit laatste betreft stelde de Raad van State, om advies gevraagd, dat het beslist beleid hier beperkt diende te worden tot beslissingen tot 18 december 2015. Als gevolg daarvan komt de in het soortenbeschermingsprogramma voor de kwartelkoning voorziene ontbossing (ongeveer 16ha), die aanvankelijk werd afgetrokken onder de noemer beslist beleid, terug in de kaart.

Stapsgewijze opmaak

De eerste versie van de kaart is gemaakt in de maanden januari en februari 2016. Om de kwaliteit van de ontwerpkaart te kunnen begrijpen, is het van belang te weten dat de kaart is gemaakt door combinatie van verschillende kaartlagen en administratieve documentatie. Daardoor ontstaan vaak kleine snippers of krijgen polygonen vreemde staarten of uitlopers. Een raming van individuele, grondige opschoning komt uit op ongeveer 533 werkdagen voor de ongeveer 16.000 polygonen uit de ontwerpkaart.

Door de Vlaamse Regering te nemen beslissingen

De spreker overloopt de door de Vlaamse Regering te nemen beslissingen en de stand van zaken. Als eerste noemt ze het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering met de nadere invulling van de criteria voor het maken van de MKWB-kaart en het voorlopig vaststellen van de ontwerpkaart. De beslissing om een interne consultatie te doen bij de diensten van de Vlaamse overheid kwam er pas half juli 2016.

Er is nog een tweede besluit van de Vlaamse Regering in voorbereiding, dat de procedure vaststelt voor het aanvragen van afwijkingen van het MKWB-verbod. Het wijzigt tevens het basisbedrag voor de bosbehoudsbijdrage, dat zal worden opgetrokken naar 3,5 euro per m². Dit besluit is een wijziging van het reeds bestaande besluit over ontbossing en boscompensatie.

Dan is er nog de omzendbrief naar vooral de lokale besturen, waarin duiding wordt gegeven over de visie op zonevreemde bossen en de rol die lokale besturen daarbij kunnen spelen.

3. Interne consultatie zomer 2016

Na het advies van de Raad van State is geen eindbeslissing gevallen, maar is beslist een interne consultatie te houden. Die is gestart op 27 juli en zou lopen tot 31 augustus, wat in de praktijk echter veel langer uitliep. Er werd gevraagd te reageren aan de hand van een meegestuurd format. De mogelijkheden om te reageren op de kaart waren dezelfde als deze die tijdens het openbaar onderzoek zullen worden aangeboden: bos of geen bos, correcte berekening van de multicriteriascore, en besliste en uitvoerbare ontbossing die dateert van vóór 18 december 2015.

II. Opmerkingen van de administraties

1. Agentschap Onroerend Erfgoed

Guido Tack, Agentschap Onroerend Erfgoed, deelt mee dat het agentschap de ontwerpkaart heeft doorgelicht op zoek naar onverenigbaarheden tussen bospolygonen en onroerend erfgoed. Blijkt dat in 99% van de gevallen de doelstellingen van zijn agentschap samen lopen met die van het ANB. Het steunt dan ook het behoud van 99% van de polygonen op de kaart. In totaal werden 38

polygonen gedetecteerd die potentieel onverenigbaar zijn met de doelstellingen van onroerend erfgoed.

Ze zijn op te splitsen in twee categorieën. In een aantal gevallen betrof het geen bos, maar iets anders dat aan een bureau als bos is geïnterpreteerd. Die gevallen zijn er inmiddels uitgehaald door het ANB.

De resterende categorie betreft polygonen binnen beschermde landschappen of beschermde monumenten, waar het agentschap liever geen bos bestendigd ziet. De spreker geeft als voorbeelden recente bosontwikkeling in complexen van open grasland zoals het Daknambroek in Lokeren, waar het herstel van het open grasland een expliciete doelstelling is van het beschermde landschap, het ontstaan van polygonen in een esthetisch waardevolle zichtas van een beschermd landschap, en recent bos dat de aanleg van een om cultuurhistorische redenen beschermd kasteelpark verstoort. Het Agentschap Onroerend Erfgoed acht het niet noodzakelijk deze polygonen uit de kaart te halen. Wel heeft het met het ANB afgesproken dat bij problemen rekening zal gehouden worden met die opmerkingen.

2. Agentschap Wegen en Verkeer

Doelstellingen en opdrachten AWW

Jo Laps legt uit dat het Agentschap Wegen en Verkeer probeert te zorgen voor een veilige, vlotte en duurzame mobiliteit voor alle weggebruikers in Vlaanderen. Dat houdt in: het beheren, onderhouden en optimaliseren van het wegenpatrimonium; organiseren van vlot en veilig verkeer; mee vormgeven aan het beleid. Verder wil het agentschap haar missie bereiken door correcte en tijdige communicatie, evenwichtige en objectieve programma's, goed beheer van kennis, en kwaliteitsvol en innovatief werken. De vijf doelstellingen van het AWW zijn bereikbaarheid, toegankelijkheid, verkeersveiligheid, verkeersleefbaarheid, en het inperken van schade aan natuur en milieu.

Screening ontwerpkaart

Het AWW heeft reeds een voorlopige screening uitgevoerd van de ontwerpkaart. Een eerste GIS-analyse leerde dat er sprake was van een zeer groot aantal interferenties, verspreid over heel Vlaanderen. De doorlichting gebeurde op basis van de op dat moment beschikbare data, waartoe de ontwerpkaart zoals die vandaag bestaat nog niet behoorde. Verder merkte het AWW de beperktheid van de ruimtelijke detaillering op: de grens tussen MKWB-zone en het AWW-domein was niet altijd duidelijk. Er bleken ook schaduweffecten op te treden, waarin de schaduwen van bomen werden meegerekend als MKWB-zone. Hier en daar was zelfs sprake van overlap met de wegenis zelf. Op dit moment beschikt het AWW over een eerste lijst van conflictgebieden, met daarbij telkens de oorzaak van de interferentie. De lijst is wel nog niet volledig en geeft ook geen zicht op de oppervlaktes.

Mogelijke interferentie met MKWB-kaart

Wat de interferentie betreft met bestaande AWW-infrastructuur, is het noodzakelijk dat het agentschap te allen tijde toegang daartoe heeft met het oog op beheer en onderhoud. Als voorbeelden geeft hij de alternatieve toegangen voor machines bij de uitvoering van maaiwerken, de uitvoering van herstellingswerken aan wegaanhorigheden als elektrische installaties of pompgemalen, en de verzekering van de stabiliteit van de taluds. Verder is er interferentie met de garantie van de verkeersveiligheid voor de weggebruiker, waarbij hij het risico van omvallende bomen vermeldt, naast het vrijwaren van het zicht op

verkeersborden. Tot slot in dit verband noemt hij de non-aedificandi-zone langs het wegennet.

Daarnaast is er ook interferentie met de geplande AWV-infrastructuur, zoals de uitbreiding en verbreding van bestaande infrastructuur voor fietspadenprojecten, herinrichtingsprojecten en de plaatsing van geluidsschermen, maar ook de nieuw aan te leggen infrastructuur zoals de aanleg of doortrekking van ringwegen en reservatiestroken.

Andere aandachtspunten

Als eerste van enkele aanvullende aandachtspunten wijst hij op de invulling van de term beslist beleid. Wat met de reeds door de Vlaamse Regering aangegane engagementen? Wat met de talloze projecten die reeds in (voor)ontwerp zijn? Wat met de reservatiestroken? Wat met de restpercelen in eigendom van het AWV en de eventuele overdracht ervan naar het ANB? Tot slot vraagt het AWV een afsprakenkader voor compensatie in natura.

3. De Vlaamse Waterweg

Peter Rentmeesters legt uit dat De Vlaamse Waterweg de fusie is van nv De Scheepvaart en Waterwegen en Zeekanaal NV. De vennootschap beheert de bevaarbare waterwegen, de aangelanden en de bijhorende infrastructuur. In totaal gaat het om 1076 km.

De Vlaamse Waterweg heeft in het totstandkomingsproces van de ontwerpkaart een aantal opmerkingen geformuleerd om mogelijke conflicten met de ontwikkeling van bedrijventerreinen, de aanleg van Sigmagebieden, de infrastructuur- en onderhoudswerken aan de waterwegen, en de infrastructuur- en onderhoudswerken aan de kunstwerken onder de aandacht te brengen. Het deed dat door zone per zone de vergelijking te maken van de laatst beschikbaar gemaakte ontwerpkaart met het eigen beheersgebied. Vanwege het grote gebied en de beperkte tijd kon niet alles uitgeklaard worden op perceelniveau, waarschuwt hij. Wel werd in een Exceltabel per zone aangeduid of er een mogelijk conflict is. De zones werden gebundeld in een atlas.

Daarop gaat hij nader in op het Economisch Netwerk Albertkanaal. Er is mogelijke interferentie met zowel bestaande als geplande en te herstructureren bedrijventerreinen. Een voorbeeld van het eerste wordt gevormd door Ravenshout-Noord, een erkend industrieterrein dat al deels ontwikkeld is en waar perceel 2009 (geel op de dia) in het bezit is van een bedrijf en verder te ontwikkelen is mits het verkrijgen van een bouwvergunning. Ham-Zwartenhoek is een voorbeeld van een nieuw terrein, waar sommige reeds door een bedrijf bebouwde percelen gedeeltelijk overlappen met polygonen. Een voorbeeld van te herstructureren terrein, reeds ingekleurd en gebruikt als industriegebied maar ingrepen behoevend, vormt de voormalige kolenhaven van Lummen, waar eveneens een aantal polygonen voorkomen. Vierde voorbeeld betreft het geplande terrein Zwaaikom-Ranst, waarvoor Ruimte Vlaanderen een RUP aan het opmaken is, maar waar eveneens een deel opgenomen is als polygoon, terwijl de plan-MER in een ontwikkeling als bedrijventerrein voorziet.

Volgende punt wordt gevormd door de mogelijke conflicten met infrastructuur en onderhoud van kunstwerken. Een aantal brugtaluds blijkt op de kaart ingekleurd als polygoon. Nochtans besliste de Vlaamse Regering om de bruggen over het Albertkanaal te verhogen tot 9,10 m, wat aan alle bruggen ingrepen vereist en waarbij in vele gevallen ook de taluds voorwerp zullen zijn van werken. De spreker toont twee voorbeelden in de vorm van dia's met luchtfoto's.

Verder stelde men vast dat polygonen zijn ingetekend in reservatiezones op kanaaloevers, die nochtans in bepaalde gevallen onbegroeid moeten blijven. Zo kan ten gevolge van hydraulische belasting oevererosie ontstaan, waardoor de uitvoering van werken nodig is. De begroeiing op de oevers en dijklichamen kan aanleiding geven tot calamiteiten die de stabiliteit in gevaar brengen. Zones rond een teengracht en andere technische infrastructuur als duikers en watervangen dienen te worden gevrijwaard van begroeiing, onder andere voor inspectie.

Nadat hij nog vermeld heeft dat een aantal polygonen gelegen zijn in Sigmagebieden, wat het rooien van de betreffende bossen vereist, vat de spreker alles nog eens samen.

4. Agentschap Ondernemen en Innoveren

Annemie Noordman deelt mee dat het Agentschap Ondernemen en Innoveren gemerkt heeft dat een heel aantal percelen op de kaart gelegen is binnen de bufferzone van een bedrijf of bedrijventerrein. Dat mag niet leiden tot herbestemming, waarschuwt ze, want die zou mogelijk tot normen kunnen leiden die strenger zijn dan VLAREM, wat de rechtszekerheid van die bedrijven in het gedrang brengt.

Een ander aantal percelen is bij het Agentschap Innoveren en Ondernemen bekend als de interne reserve van een bedrijf, waarvan continuïteit en groei op die locatie niet mogen gehypothekeerd worden. Daarbij herinnert ze aan de doelstelling om eerst bestaande bedrijventerreinen beter te benutten vooraleer men nieuwe bestemt of aansnijdt.

Verder bevinden een aantal bossen zich op sites die het voorwerp vormen van een beleidsinitiatief, waarvan de RUP's pas na 18 december 2015 zijn goedgekeurd zoals Hambos in Haacht. Van andere RUP's loopt de procedure nog, bijvoorbeeld dat voor de herziening van het BPA Kapittel in Niel, terwijl wel een zeer groot perceel als MKWB is aangeduid. Idem voor de optimalisatie van een bedrijventerrein in Aarschot. Daar komt bij dat een aantal MKWB-percelen op dit moment feitelijk al gekapt is. Ook na 18 december 2015 zijn immers nog kapvergunningen afgeleverd.

In het havengebied van Gent is een terrein van 50 ha bij Arcelor-Mittal ingekleurd als MKWB. De spreker vindt het vreemd dat men terugkomt op de eerdere afwegingen over het behoud van ecologische infrastructuur die al zijn gemaakt in het kader van de strategische plannen voor havens en poorten.

Verder bevestigt zij dat een aantal percelen gelegen is in de ENA-zone, waarover de regering al in juli 2015 een beslissing nam, naast de plan-MER op strategisch niveau en voor een aantal specifieke zoekzones, waarin de eventuele compensatie al opgenomen is. De opname in de ontwerpkaart brengt voor specifieke projecten problemen mee.

Sommige percelen liggen ook op bestemde bedrijventerreinen met aantoonbare ontwikkeling, zoals Mol-Gompel, waar een kapvergunning voor een insteekweg werd afgeleverd voor 18 december 2015. De verkaveling en verkoop moet echter nog plaatsvinden, waardoor bedrijven voor het kappen van bebost perceel alsnog een kapvergunning zullen moeten vragen.

Tot slot wijst ze nog op een aantal percelen die eigenlijk noodzakelijk zijn voor de betere ontsluiting van een bedrijventerrein, zoals het eerder genoemde in Aarschot.

III. Repliek van het ANB

1. Ontvangen reacties op de ontwerpkaart

Marleen Evenepoel bevestigt dat het ANB heel wat reacties ontving, tot in december 2016. Zij toont een tabel met de aantallen. Toch is het zo dat slechts een beperkt deel van de aangeschreven diensten heeft gereageerd. Van zeven entiteiten werden concrete opmerkingen ontvangen per polygoon.

Twee entiteiten hebben generieke opmerkingen gegeven. Het Agentschap Zorg en Gezondheid suggereerde gezondheid als criterium. Dat is een zeer interessant gegeven, waar het ANB graag wil op verder werken, maar dat nog niet vermeld staat als criterium in artikel 90ter van het Bosdecreet. Daar bestaat ook nog geen kaartmateriaal over. Het Departement Landbouw en Visserij oordeelde dat de kaart niet klaar is voor openbaar onderzoek wegens onvoldoende kwaliteit.

Daarop vat ze de reacties samen. De meeste opmerkingen beroepen zich op beslist beleid, echter doorgaans zonder voldoende gedocumenteerd door te verwijzen naar wat in aanmerking komt als beslist beleid. Zij verzekert dat de criteria van artikel 90ter werden toegepast op alle opmerkingen en bezwaren. Verder waren er opmerkingen over de kwaliteit van de kaart en over het feit dat iets geen bos was maar een tuin of park. De eigendomssituatie werd ook aangekaart als argument, hoewel die op dit moment niet in aanmerking komt als criterium, naast reeds uitgevoerde kappingen die niet werden gedocumenteerd als vergunde ontbossing binnen beslist beleid. Op dat punt wijst de spreker op het grote verschil tussen kapping en ontbossing. In artikel 90ter gaat het expliciet over dat laatste. Zij onderstreept ook dat men steeds een afwijking op het ontbossingsverbod kan vragen aan de Vlaamse Regering en dat een GRUP eveneens het ontbossingsverbod opheft.

De spreker vat het resultaat van het proces samen. Conform het advies van de Raad van State, over de eerder genoemde kwartelkoning, werd 15,74 ha opnieuw bijgeteld. In de correcties op grond van de interne consultatie werd 8,96 ha afgetrokken. Het uiteindelijke resultaat is dat het totale MKWB-areaal, dat in de versie van 3 juni 2016 nog 12.334,10 ha bedroeg, actueel 12.340,87 ha groot is.

Haar volgende dia toont een voorbeeld van het geoloket dat zal worden gebruikt tijdens het openbaar onderzoek. De manier van scoring wordt per kaarteenheden gegeven. Het betreft hier een polygoon gelegen in een industriezone in Bocht, waarvan het Agentschap Innoveren en Ondernemen opmerkte dat de aanduiding viel op 'berm + wegnis + bos op een bedrijfsperceel'. Dat het bewuste perceel een bedrijfsperceel is, speelt voor de afbakening van de MKWB echter geen rol. Het gaat immers altijd over bossen die niet in een groengebied liggen. Wel is de begrenzing van het perceel bekeken en de middelste kaarteenheden (of polygoon) is manueel juist gecorrigeerd tot op de grenzen met de weg. De bovenste polygoon is niet gecorrigeerd. De vorm van deze polygoon is deels te verklaren door enerzijds de boswijzer (gekartelde rand links) en anderzijds de schuine rand die de begrenzing vormt tussen industriezone en groenzone volgens de ruimtelijke bestemming. Die laatste is te zien op een volgende dia, waar over dezelfde situatie de ruimtelijke bestemmingen zijn gelegd.

2. Wat is de concrete impact van MKWB?

Het bestaande beleid op grond van artikel 90bis houdt in dat er geen verbod op ontbossing is voor ruimtelijke bestemmingen wonen en industrie, noch voor werken van algemeen belang. Alle andere vallen wel onder het verbod, maar

kunnen door het ANB daarvan ontheven worden op basis van ecologische criteria uit een interne richtlijn van het ANB, die overigens grotendeels overeenkomen met wat nu zal gedaan worden met de meest kwetsbare bossen. Door de invoering van artikel 90ter ontstaat overal een verbod als het bos in de kaart is aangeduid, ook bij ruimtelijke bestemmingen wonen en industrie. Voortaan kan men een enkel een afwijking krijgen door een beslissing van de Vlaamse Regering op basis van de principes van goede ruimtelijke ordening versus bosbehoud. Het algemeen belang primeert daarbij op het particulier belang. Eigenlijk wordt het bestaande ontbossingsverbod uitgebreid tot de bestemmingen wonen en industrie ten belope van 2297 ha.

IV. Vragen en opmerkingen van de leden

1. Tussenkomst van Lode Ceysens

Lode Ceysens vraagt hoe het ANB de voorliggende kaart rijmt met de adviezen die het agentschap gaf over zonevreemde bossen in voorgaande RUP's. Volgens hem is met artikel 90ter niet beslist dat daarover de spons moet geveegd worden.

Vervolgens herinnert hij aan de commissie-Sauwens en de wens van de Vlaming om een duidelijk advies te krijgen van de Vlaamse overheid in de plaats van zijn eigen weg te moeten zoeken tussen elkaar tegensprekende administraties. In dat licht is de eerste oefening van het Agentschap Onroerend Erfgoed, waarin bij de onderzochte polygonen dikwijls terugkeert dat het in feite geen bos betreft, op zich al vreeswekkend. Wat immers met alle andere locaties waar geen enkele administratie is gaan kijken? Met de uitleg dat het om 'desktopfouten' gaat, neemt hij geen genoegen. Het ANB heeft toch mensen op het terrein?

Verder heeft hij twijfels over de door het Agentschap Onroerend Erfgoed vermelde afspraak met het ANB. In het decreet staat namelijk dat het de Vlaamse Regering is die beslist. Het lid denkt dat men best geen kaart goedkeurt waarop polygonen staan waarmee een administratie problemen heeft, die volgens een afspraak zouden kunnen opgelost worden. Hij vraagt verduidelijking.

De vragen van het Agentschap Wegen en Verkeer vindt hij dan weer zeer pertinent. Hij herhaalt ze. Wat het ENA betreft, is net daarom in het decreet ingeschreven dat beslist beleid uit de kaart wordt gehaald. De Vlaamse Regering heeft een duidelijke beslissing genomen over zowel de economische ontwikkeling als de bijkomende investering in bos en natuur. Hij sluit zich dan ook aan bij de opmerkingen over de aanduiding van MKWB in dat economische gedeelte. Ook de opmerking van het Agentschap Innoveren en Ondernemen over de bufferzones is pertinent.

Dat agentschappen die geen advies gaven, toestemmen is volgens hem een foute redenering. Het gevolg kan immers zijn dat met gemeenschapsgeld verworven gronden niet ontwikkeld kunnen worden door bijvoorbeeld Wonen Vlaanderen omdat er een MKWB op ligt. Even onrustwekkend is dat men akte neemt van het bezwaar van Landbouw en Visserij tegen de onduidelijkheid van de kaart en vervolgens gewoon doorgaat.

Het lid komt terug op de aanduiding van bossen die er (niet meer) zijn. Een eigenaar die niet reageert op het openbaar onderzoek, kan daarvoor achteraf de rekening gepresenteerd krijgen. Hij herhaalt dat de fouten in de kaarten niet goedgepraat worden door de verwijzing naar een desktopanalyse. Zijn indruk is dat het ANB het aan de burger overlaat om de fouten, waarvan hij er zelf enkele kent, eruit te halen in het openbaar onderzoek, terwijl dat eerder tot doel moet

hebben om te peilen naar de maatschappelijke steun voor dit beleid. Tot nu toe is de consultatie bovendien beperkt gebleven tot gronden waar de aangeschreven administraties belang bij hebben, en werden andere privéterreinen nog niet nagekeken. De spreker besluit dat hij meer details wil over de juistheid van de kaart.

2. Tussenkost van Lydia Peeters

Lydia Peeters sluit zich aan bij de kritiek van Lode Ceyssens. Resultaat van de adviseringsronde is een lichte stijging van het areaal. Is dat wat het parlement wilde, toen het artikel 90 van het Bosdecreet aanpaste? De adviezen op de voorlopige kaart van het Agentschap Innoveren en Ondernemen, De Vlaamse Waterweg en het AWW noemt zij terecht. Dat Ruimte Vlaanderen er geen gaf, vindt ze vreemd. Met al die adviezen is echter nauwelijks rekening gehouden, evenmin als met de goedkeuring van ENA in juni 2015. Dat is onbegrijpelijk.

De discussie over beslist beleid houdt aan. In het ontwerp van decreet stond de datum 18 december 2015. Nadien werd gesteld dat alleen nog zou rekening gehouden worden met RUP's die dateren van na 31 januari 2014. Daarmee zegt men eigenlijk dat alle andere gewestelijke, provinciale of lokale RUP's geen waarde hebben, terwijl ze die juridisch wel hebben als basis voor het verkrijgen van een vergunning. Ook dat is onbegrijpelijk. Als dat de consequenties zijn, moet de aanpassing van artikel 90 opnieuw in vraag gesteld worden, oordeelt het lid. Zij kan zich niet akkoord verklaren met de voorliggende ontwerpkaart en verwacht nog veel meer kritiek en opmerkingen tijdens het openbaar onderzoek bij de lokale besturen. Zij wijst erop dat de nieuwe, meer omslachtige procedure via de Vlaamse Regering in de plaats van de administrateur-generaal van toepassing is zodra de ontwerpkaart voorlopig wordt goedgekeurd. Het lid suggereert om artikel 90 opnieuw aan te passen.

3. Tussenkost van Hermes Sanctorum-Vandevoorde

Hermes Sanctorum-Vandevoorde gelooft zijn oren niet. Zijn collega's uit de andere fracties willen na jarenlange debatten over extra bescherming van MKWB in niet als bos bestemde zones, de klok terugdraaien, stelt hij vast. Zij vinden die niet langer nodig, terwijl hun verklaringen bewijzen dat ze juist heel erg nodig is.

Hij gaat ervan uit dat de ambtenaren van de agentschappen minutieus werk hebben geleverd en dat er een basis is voor de conflicten die ze vaststellen. Inschatten of die problematisch zijn, is echter moeilijk. Zo is wat het Agentschap Onroerend Erfgoed meldt, begrijpelijk beredeneerd, maar is het AWW minder duidelijk. Wat betekent bijvoorbeeld concreet het risico dat een boom omvalt? Hoe wordt dat beoordeeld?

Vraag is hoe het politiek verder moet nu leden van de meerderheid de aanpassing van het Bosdecreet uit december 2015 in vraag stellen. Wat doet de minister? Het ANB is alvast klaar met zijn werk en heeft de kaart aangepast aan de advisering en consultatie.

4. Tussenkost van Wilfried Vandaele

Wilfried Vandaele vraagt om te vertrekken van het regeerakkoord. Dat zegt dat de bestaande conceptnota uitgevoerd wordt, waarin staat dat ruim 12.000 ha MKWB beschermd zal worden. Hij herinnert eraan dat men komt van 63.000 ha zonevreemde bossen. Er is dus al behoorlijk gefilterd. Het lid onderstreept dat alvast N-VA van plan is het regeerakkoord uit te voeren. Daar komt bij dat de aanpassing van het decreet door het parlement goedgekeurd is. Nu zeggen dat zij niet bestaat, is van de pot gerukt.

Voor hem is het wel redelijk duidelijk wat beslist beleid is. De administrateur-generaal heeft het geschetst. Het gaat om het niveau van de vergunning, niet dat van de planning. Dat staat ook uitdrukkelijk in het decreet. Hij spreekt zijn collega tegen dat RUP's onder beslist beleid vallen. In het decreet staat dat dit niet zo is. Hij citeert: "De Vlaamse Regering is belast met het opmaken van een kaart op perceelniveau van de meest kwetsbare waardevolle bossen, niet gelegen in een zone sorterend binnen de categorie van gebiedsaanduiding bos, parkgebied of reservaat en natuur, zoals aangewezen op de plannen van aanleg of ruimtelijke uitvoeringsplannen.". Dat er een RUP is, volstaat op zich niet om te zeggen: dit is beslist beleid.

Wat de bossen betreft die er in werkelijkheid niet meer zijn, stelt hij vast dat sommigen pleiten voor de methodiek van de kaart tot op perceelniveau, en vervolgens, als die er dan is, zeggen dat ze niet goed is, met nieuw uitstel tot gevolg. Volgens hem is het wel degelijk de bedoeling van een openbaar onderzoek om fouten en vergissingen te melden.

Veel bezwaren van de administratie vindt hij niet relevant omdat ze ingaan tegen de bedoeling van het decreet, namelijk om MKWB te beschermen die niet in de goede zone liggen. Men voert eigenlijk als bezwaar aan tegen de bescherming van bossen die in een zone met harde bestemming liggen, dat ze in een zone met harde bestemming liggen. Dat argument is naast de kwestie, want het decreet wil juist een oplossing voor bossen die in een zone met een dergelijke bestemming liggen.

Hij vat samen dat in het regeerakkoord een afspraak is gemaakt, die vervolgens is verfijnd en omgezet in een artikel van een decreet, dat is goedgekeurd. Dat het lang niet is uitgevoerd door de regering is al ergerniswekkend genoeg. Alle resterende bezwaren kunnen beantwoord worden met een gemotiveerde ontheffing door de Vlaamse Regering op basis van andere overwegingen. Hij geeft ENA als voorbeeld van die mogelijkheid. De opmaak van een GRUP is de tweede. Zijn fractie staat onverkort achter de afgesproken regeling en dringt aan op snelle uitvoering.

5. Tussenkoms van Valerie Taeldeman

Valerie Taeldeman wil weten, in verband met de uitvoering van de op zich duidelijke decreetsaanpassing van december 2015, waarom de timing van de interne consultatie niet gerespecteerd is. Zij is zich bewust dat een pak opmerkingen moest verwerkt worden, maar de deadline was 31 augustus 2016 en er kwamen nog reacties binnen tot 10 november.

Hamvraag blijft wat beslist beleid is. De Raad van State beschouwt als einddatum 'tot en met 18 december 2015'. De administrateur-generaal bevestigt dat. Wat met de geplande projecten die de agentschappen melden? Zijn de criteria in het amendement niet duidelijk genoeg voor hen? Wat stellen zij concreet voor met het oog op meer werkbaarheid?

6. Tussenkoms van Elisabeth Meuleman

Elisabeth Meuleman peilde op 14 februari nog naar de stand van zaken in de opmaak van de MKWB-kaart (*Vragen om uitleg*, VI.Parl. 2016-17, nr. 1142). In haar inleiding legde ze toen nogmaals uit waarom die zo belangrijk is. Vlaanderen is extreem bosarm. Er is al jaren een akkoord om kwetsbare maar zeer waardevolle bossen die zonevreemd zijn, te beschermen. De oorspronkelijke 63.000 ha werd afgezwakt tot 12.000 ha. De minister verwees in haar antwoord naar het grote aantal opmerkingen en de tijd die nodig was om ze te verwerken.

Kan het ANB bevestigen dat die verwerking voltooid is en dat het openbaar onderzoek kan beginnen?

Het is inmiddels wel duidelijk dat de knoop niet administratief maar politiek is. Tot haar verbazing hoorde zij vandaag dat die niet beperkt is tot een aantal stukken hier en daar maar dat men er zelfs voor pleit om ermee te stoppen.

Wat het bestaande ontbossingsverbod betreft, leerde het rapport van het Rekenhof (*Parl.St.* VI. Parl. 2015-16, nr. 37-D/1) dat 80% van de ontheffingsaanvragen wordt goedgekeurd. Zijn er recentere cijfers dan 2010? Gebeurt dat nog steeds op een dergelijke schaal? Het Agentschap Innoveren en Ondernemen deelde alvast mee dat nog kapvergunningen zijn verleend sinds 2015. Hoeveel ontheffingsaanvragen werden nog goedgekeurd door het ANB?

7. Tussenkoms t van Gwenny De Vroe

Gwenny De Vroe preciseert dat het areaal van 63.000 ha niet de meest waardevolle bossen betreft, maar de zonevreemde. De meerderheid besliste om de historisch meest waardevolle te beschermen, wat ze een juiste beslissing noemt in het licht van het Vlaamse ontbossingstempo. Anderzijds pleit ze er wel voor niet blind te zijn voor de reacties uit de interne consultatie en geeft de goedkeuring van fietspaden als voorbeeld. Alles wat is binnengekomen, moet goed geanalyseerd worden. De juistheid van de kaart is heel belangrijk voor het openbaar onderzoek om te vermijden dat de overheid zich belachelijk maakt.

Waarom spreekt het Agentschap Onroerend Erfgoed over recent ontstane bossen terwijl het de bedoeling is om de meest waardevolle, historische bossen te beschermen? Van het AWV wil ze vernemen of de recent ontboste zones langs wegen opgenomen zijn in de kaart of in de opmerkingen erbij. Wat is de mening van het ANB over ontbossing door natuurverenigingen in erkende natuurgebieden?

8. Tussenkoms t van Bart Nevens

Bart Nevens vraagt hoeveel restpercelen het AWV en De Vlaamse Waterweg hebben. Is het ANB bereid ermee aan de slag te gaan voor bebossing?

9. Tussenkoms t van Ingrid Pira

Ingrid Pira vraagt hoe het hakhoutbeheer langs gewest- en snelwegen gecontroleerd wordt en of het onderworpen is aan een vergunningsplicht. Dat laatste wil zij in het bijzonder weten over het hakken van volwassen, hoogstammige bomen in dat kader. Is de recente vrijstelling door de Vlaamse Regering voor het vellen van hoogstammige bomen op publiek domein, daarop van toepassing? Zij wijst erop dat de kans dat volwassen bomen geveld worden groter wordt als men de omlooptijd, die door Natuurpunt voor bomen en struiken op drie tot tien jaar begroot wordt, langer laat uitlopen. Wat is in dat geval de verhouding met het verbod op het vellen van hoogstammige bomen?

V. Antwoorden en discussie

1. Antwoorden van het ANB

Marleen Evenepoel verwijst naar de tekst van het decreet en herhaalt de eerder geciteerde passus. Beslist beleid moet begrepen worden als echte, uitvoerbare eindbeslissingen op basis waarvan de spade in de grond kan worden gestoken. Het gaat dus niet om principesbeslissingen of startbeslissingen om investerings-

projecten aan te vatten, starten met een MER en zo verder. De datum is inderdaad 18 december 2015. Over de politieke context kan zij zich niet uitlaten.

Verder maakt het ANB geen afspraken met andere administraties maar kan het hun adviezen wel meegeven aan de Vlaamse Regering.

De kaart is gemaakt op basis van de best beschikbare technologie. Waarschijnlijk bestaat geen perfecte kaart. De ontwikkeling sinds het aangeven van grenzen met viltstiften op kaarten, noemt zij voortschrijdend inzicht. Zij betwist dat het ANB voldoende volk op het terrein heeft en herhaalt dat het bekijken van alle individuele percelen 533 extra mandagen zou kosten.

De datum van 1 februari 2014 is de dag na het goedkeuren van de conceptnota door de Vlaamse Regering.

Ze erkent de ernst van de opmerkingen over het ENA maar verwijst opnieuw naar de interpretatie van het begrip uitvoerbare eindbeslissing. Zij herhaalt ook dat men altijd kan afwijken op basis van een beslissing van de Vlaamse Regering.

Wat de timing betreft, bevestigt ze dat tot bijna het einde van het jaar opmerkingen bleven binnenkomen van de andere administraties, die hun werk zeer serieus hebben opgevat. Het ANB heeft ze even serieus beantwoord en dat werk is nu klaar.

De kaart bevat inderdaad niet alle zonevreemde bossen maar de meest waardevolle bossen waarvoor via een formule een scoremethode is bedacht.

Kappen is bomen vellen, waarna er iets nieuws groeit. Ontbossen is de grond een andere bestemming geven.

Natuurverenigingen krijgen een decretaal geregelde vrijstelling op voorwaarde van een beheerplan. Het moet gaan over de realisatie of de instandhouding van een reservaat.

Restgronden kunnen heel interessant zijn. Eén ervan was het begin van het stadsbos in Kortrijk. Niet alle restgronden zijn interessant, en het beheren kost eveneens geld.

2. Antwoorden van de minister

Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, herinnert eraan dat deze discussie al meer dan twintig jaar bezig is en vernoemt daarbij voorgangers als de ministers Dirk Van Mechelen en Philippe Muyters. Uiteraard voert zij het regeerakkoord uit en houdt zij zich aan wat decretaal beslist is. Het ANB heeft dan ook de screening uitgevoerd op basis van de criteria van artikel 90ter van het Bosdecreet. Dat de kaart steek houdt, wordt aangetoond door het feit dat de duizend opmerkingen van andere diensten slechts tot de verwijdering van 9 ha leidden.

De datum van 31 januari 2014 is ook opgenomen in het ontwerp van uitvoeringsbesluit dat door de Vlaamse Regering in eerste lezing is goedgekeurd op 3 juni 2016. Op 31 januari 2014 is immers de conceptnota goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Als men onbeperkt zou teruggaan in de tijd, blijft van de 12.000 ha vrijwel niets meer over, waarschuwt ze. Men zou bijvoorbeeld wel kunnen teruggaan naar de begintijd van het decreet Ruimtelijke Ordening, maar thans moet men zich houden aan artikel 90ter en de beperkingen in de memorie van toelichting.

Zij erkent dat de opmerkingen en de verwerking ervan tijd in beslag hebben genomen. De ontwerpkaart wordt nu opnieuw voorgelegd aan de regering, waarna het openbaar onderzoek zal plaatsvinden, waarin opnieuw opmerkingen kunnen gemaakt worden.

Mevrouw Meuleman krijgt het antwoord op haar schriftelijke vraag over het aantal vergunningen (*Schriftelijke vragen*, VI.Parl. 2016-17, nr. 360, aan minister Joke Schauvliege)

3. Antwoorden van de administraties

Guido Tack bedoelt met zijn verwijzing naar een desktopanalyse dat een groen volume op een luchtfoto in werkelijkheid op het terrein een dreef, een houtkant of een hoogstamboomgaard kan blijken te zijn. Dat betekent voor het Agentschap Onroerend Erfgoed dat oorsprong en finaliteit geen bos zijn maar iets anders, wat ook een ander beheer veronderstelt. Het vroeg dan ook aan het ANB om daar oog voor te hebben.

Zijn agentschap gaat altijd uit van de toestand van het terrein op het ogenblik dat het als erfgoed is beschermd. In Vlaanderen worden landschappen en monumenten beschermd sinds 1932. Het is dan ook perfect mogelijk en in een aantal gevallen werkelijk een feit dat bos is ontstaan op plekken waar een landschap of monument is beschermd en waar het agentschap dat liever niet heeft vanwege een esthetisch waardevolle zichtas of om cultuurhistorische redenen. Het agentschap zegt in dergelijke gevallen proactief dat het bos, dat relatief recent kan zijn, er niet bestendig wordt. Het klopt dat een van de criteria bij de opstelling van de kaart historisch is, maar het is niet het enige. Soms zijn andere doorslaggevend geweest. Niet alle bossen op de kaart zijn noodzakelijk oud.

Jo Laps legt uit dat hij zich in zijn presentatie beperkt heeft tot de algemene principes maar dat AWV wel een concrete – en lange – lijst heeft overgemaakt aan het ANB.

Wat omvallende bomen betreft, gaat het agentschap ervan uit dat hoogstammige bomen een risico vormen als ze minder dan 20 m van de weg staan. Dat betekent echter niet dat het voor al die bomen voorbehoud maakt tegen hun indeling in een MKWB-zone. Wel kan die kartering tot gebruiks- of beheerbeperkingen leiden, vandaar de opname in de presentatie.

Verder suggereert hij om in de interpretatie van beslist beleid rekening te houden met goedgekeurde investeringsprogramma's.

Hij bevestigt dat kappen in het kader van hakhoutbeheer geen ontbossing is. Zijn agentschap heeft daarvoor in bosgebied een kapmachtiging nodig. Elders valt hakhoutbeheer niet onder de vergunningsplicht. Het is niet beperkt tot inheemse soorten maar wel tot boomsoorten die niet afsterven door het beheer. Voor de toepassing ervan bestaat een intern protocol, dat het AWV met het ANB heeft overlopen met het oog op een minimale ecologische impact. Onderdeel daarvan is werken in moten van maximum 200 m, zodat voor dieren een uitwijkmogelijkheid blijft bestaan. De omlooptijd verschilt van soort tot soort. Het kan inderdaad voorkomen dat door budgettaire beperkingen deze langer wordt dan 20 jaar, maar het AWV tracht hem in het algemeen te houden tussen 9 en 15 jaar.

Voor een volledige telling van de restpercelen is op dit moment nog niet alle informatie beschikbaar.

Peter Rentmeesters bevestigt dat ook zijn agentschap restpercelen heeft, die het gebruikt in het kader van herbebassing in functie van de eigen infrastructuurwerken zoals bruggen herbouwen of nieuwe sluizen aanleggen.

Dat het beslist beleid ruimer heeft geïnterpreteerd dan artikel 90ter, is omdat het zijn bekommernissen wilde melden aan wie de kaart moet opmaken en goedkeuren. Hij verwijst nogmaals naar de beslissing van de Vlaamse Regering over het ENA. De aanduiding van MKWB in dat gebied dreigt immers op termijn voor conflictsituaties te zorgen. Het klopt dat een uitweg naar uitvoering mogelijk blijft in de nieuwe regeling, maar de procedure is erg zwaar geworden doordat een stedenbouwkundige vergunning niet langer volstaat.

4. Discussie

Lode Ceyssens bestrijdt dat hij wil terugkomen op de kaart. Hij maakt alleen pertinente opmerkingen over de juistheid en over de interpretatie van beslist beleid. Het lid blijft erbij dat het openbaar onderzoek niet dient om fouten uit een kaart te halen. De burger mag verwachten dat de documenten die hem worden voorgelegd, juist zijn. Dat het ABN werkuren uitspaart en een en ander door de burger laat natrekken, vindt hij niet kunnen. Volgens hem zijn de mensen van het agentschap voldoende onderweg en kunnen zij telkens een kaart meepakken. Men mag van Vlaanderen meer verwachten dan een desktopoefening. Als het ANB vandaag niet in staat is een juiste kaart voor te leggen, heeft het lid daar ernstige vragen bij. Als N-VA achter de kaart staat, moeten haar ministers ook verklaren dat ze het oneens zijn met de opmerkingen van AWW. Hij besluit dat de onduidelijkheid over de juistheid van de kaart blijft bestaan.

Wat RUP's en beslist beleid betreft, is in de verantwoording gekozen voor een niet-limitatieve lijst. Er staat alleen dat bepalingen in structuurplannen, beslissingen voor de opstart van een MER of startbeslissingen van het decreet Complexe Projecten niet als beslist beleid worden aanzien.

Lydia Peeters reageert op de conclusie van de minister over de beperkte impact van de opmerkingen. Om te beginnen is de kaart tot nu toe alleen voorgelegd aan een beperkt aantal Vlaamse overheidsinstanties en bovendien werd met de meeste van het duizendtal opmerkingen helemaal geen rekening gehouden. Zij herhaalt dat de procedure straks omslachtiger wordt. De vroegere ontheffing door de administrateur-generaal kon vlotter dan de nieuwe door de Vlaamse Regering. Zij herhaalt daarom haar voorstel om artikel 90ter opnieuw aan te passen. Zij steunt ook de suggestie van de minister om de datum van 31 januari 2014 te vervangen door die van de inwerkingtreding van de VCRO.

Zij kan zich in elk niet akkoord verklaren met artikel 90ter, §6, dat nog voor de kaart definitief is vastgesteld en dus voor lokale besturen en burgers en bedrijven met bouwplannen kennis hebben kunnen nemen van de kaart, stelt dat ontheffing nog alleen mogelijk is via de Vlaamse Regering. Zij pleit ervoor om in afwachting van de definitieve kaart de vandaag al bestaande bescherming in woon- en industriegebied, met een ontheffing die moet worden verleend door de administrateur-generaal, te behouden. Het lid verwacht immers nog veel meer opmerkingen in het openbaar onderzoek dan het voorliggende duizendtal. Bedrijvigheid moet mogelijk blijven, waarbij ze nogmaals het voorbeeld geeft van het ENA als beslist beleid.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde vindt het vreemd dat sommige agentschappen opmerkingen formuleerden buiten het decretale kader. Mocht het ANB hetzelfde doen, zouden de voorgaande sprekers daar meteen met scherp op schieten.

Wat gaat de minister nu doen? Het decreet opnieuw aanpassen zoals mevrouw Peeters voorstelt? Of legt ze de voorliggende, bijgewerkte kaart voor aan de regering? Wanneer mag haar beslissing verwacht worden?

Wilfried Vandaele vindt het weinig zindelijk om het begrip beslist beleid voortdurend op de helling te zetten. Het decreet is duidelijk. Het gaat niet om plannen maar om vergunningen. Hij herhaalt zijn eerdere citaat. Het gaat om die terreinen die geen park of bos zijn, en op een RUP staan. De toegeving van de Vlaamse Regering ook de RUP's tussen 31 januari 2014 en 18 december 2015 als beslist beleid te bestempelen, moet volstaan. Wie verder teruggaat, bijvoorbeeld tot het begin van deze eeuw, houdt weinig over. Hij wijst erop dat het goedgekeurde artikel al het resultaat was van geven en nemen. Als men dat uit het verzameldecreet wil halen, wil hij zelf ook wel een paar andere dingen opnieuw bespreken. Die weg wil zijn fractie echter niet opgaan. Wat is afgesproken, moet worden uitgevoerd.

De bedoeling van het openbaar onderzoek staat letterlijk in het decreet. Hij citeert: "De opmerkingen kunnen enkel betrekking hebben op het feit of een voorlopig aangeduid kwetsbaar waardevol bos al dan niet voldoet aan de criteria zoals vermeld in paragraaf 1.". Welnu, als er geen bos is, voldoet het niet aan de criteria. Het lid denkt dan ook dat veel van de genoemde punten, die problemen zouden kunnen geven, feitelijk opgelost zullen worden. Hij geeft het voorbeeld van een fietspad waarvoor al een vergunning verleend is. De documentatie die voor dergelijke punten thans nog ontbrak, zodat ze er nog niet uitgehaald konden worden, zal tijdens het openbaar onderzoek naar boven komen en dan kan dat alsnog gebeuren.

Voor een aantal andere van de genoemde zaken zal een GRUP nodig zijn. Daarin kan zo nodig de ontheffing opgenomen worden. In het geval van RUP's die nog in behandeling zijn, zal bij de definitieve goedkeuring datgene wat erin staat over het bos, de bovenhand halen op wat thans op de kaart staat.

Wat de bijkomende vertraging van complexe projecten betreft, merkt hij op dat dit geen regel maar een uitzondering is. De MKWB die men wil beschermen vormen een heel beperkt deel, slechts een aantal hectare in elk werkgebied van de administratie. Voor dat beperkte domein een extra procedure invoeren met ontheffing door de regering lijkt hem dan ook geen verschrikkelijke ingreep. Dat zal het verschil niet maken in projecten van die omvang.

De N-VA-ministers wijzen de administratie niet terecht maar leggen haar uit dat in de procedure al een ontheffingsmogelijkheid zit (namelijk via de regering). Wat is dan het probleem? Hij erkent dat ook hij het vervelend vond dat zoveel bezwaren werden ingediend, maar ondertussen zijn ze wel allemaal verwerkt. Dat ligt sinds januari achter ons. Hij besluit dan ook met de hoop dat de regering de kaart zo snel mogelijk goedkeurt.

Ook *Elisabeth Meuleman* hoopt dat men niet opnieuw aan het decreet gaat morrelen of terugkomen op de vastgelegde criteria, maar dat de voorliggende kaart maximaal behouden blijft. Ze is immers al minimaal genoeg. Het lid waarschuwt ook voor verdragingsmanoeuvres. Meent men dat men meer natuur en bos in Vlaanderen wil of niet? Zij verwijst naar het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen en het klimaatbeleid. Daarin past het niet om wat er al is, telkens opnieuw in vraag te stellen. Voor elk stuk bos valt wel een alternatieve bestemming te bedenken, die in puur economische termen op korte termijn rendabeler is. Wat Vlaanderen nodig heeft, is de wil om de verdwijning van zijn bossen tot staan te brengen en zelfs om te keren. Dat zelfs het voorliggende alweer zoveel debat vergt, is niet te geloven.

Ingrid Pira vraagt of ze uit de woorden van Jo Laps mag afleiden dat alle oude bomen die op minder dan 20 m van de weg staan een veiligheidsrisico inhouden? Mogen zij, in het kader van het vrijstellingenbesluit op het publiek domein, alle zonder vergunning gekapt worden?

Gweny De Vroe vraagt naar een reactie van het ANB op de opmerking van het Agentschap Onroerend Erfgoed over de opname van houtkanten en dreven, die volgens artikel 1 van het Bosdecreet geen bos zijn.

De minister zegt dat de kaart steek houdt maar vandaag blijkt dat er nog steeds onjuistheden inzitten. Gaat nog een verdere verfijning plaatsvinden?

Lode Ceyssens begrijpt niet waarom de N-VA-ministers hun administraties om advies vragen als er geen probleem is. Verder neemt hij er akte van dat een grondig voorbereid en uitgebreid geadviseerd planningsinitiatief uit 2011, dat in 2013 na een lange procedure, inclusief openbaar onderzoek en beroep, wordt goedgekeurd, vandaag niet wordt gecatalogeerd onder beslist beleid.

Tinne Rombouts is wel blij dat de agentschappen de vrijheid namen om maatschappelijke bezorgdheden mee te geven. Daarvoor dient een gedachtewisseling. Ook zij denkt dat het de bedoeling is van de decreetgever dat een zo correct mogelijke kaart aan het openbaar onderzoek wordt voorgelegd, al erkent ze dat men dingen over het hoofd kan hebben gezien.

De einddatum van 18 december 2015 uit het decreet staat niet ter discussie. Misschien moet wel eens gekeken worden hoe moet omgegaan worden met de begindatum uit het besluit, die geen beslissing van het parlement is. Zij onderstreept dat ze niet de indruk wil creëren dat ze de extra bescherming van bossen niet meer nodig vindt, maar anderzijds moeten de maatschappelijke knelpunten die voortkomen uit de genoemde datum, en de mogelijke oplossingen ervoor wel bekeken worden door het parlement als decreetgever.

Wat de RUP's betreft, citeert zij artikel 90ter, §1, derde lid: "Bossen waarvoor de gehele of gedeeltelijke ontbossing reeds beleidsmatig werd beslist door middel van definitief van kracht zijnde en niet vervallen beslissingen, genomen voor 18 december 2015, worden niet opgenomen op de kaart van de meest kwetsbare waardevolle bossen.". Volgens haar is de formulering in de memorie van toelichting "op basis waarvan de spade in de grond kan worden gestoken" daaraan ondergeschikt. Als daarover discussie bestaat, moet de commissie bekijken hoe dit nader kan geduid worden.

Marleen Evenepoel herhaalt, wat de juistheid betreft, dat het ANB zijn oefening zeer grondig heeft gedaan. De professoren Muys en Verheyen noemen de methode behoorlijk. Zij heeft niet gezegd dat de burger de fouten moet aangeven, al is dat zijn recht. De procedure om een afwijking te verkrijgen is niet omslachtiger dan de huidige om een ontheffing te krijgen. Het enige verschil is wie ze verleent. Zij verzekert dat de dreven uit de kaart zijn gehaald als dat zo werd opgemerkt door de diensten.

Minister *Joke Schauvliege* wijst er Lydia Peeters op dat de beoordeling van de opmerkingen is gebeurd volgens de decretale criteria. Veel daarvan bleken er niet aan te voldoen.

Zij preciseert ook dat ze niet zei dat bij de terugkeer naar het ontstaan van het decreet Ruimtelijke Ordening in mei 2000, van de 12.000 ha niets meer overschiet. Dat is alleen het geval als men helemaal terug in de tijd zou gaan.

Lode Ceyssens blijft erbij dat de kaart onvoldoende rekening houdt met beslist beleid, in zijn interpretatie daarvan, en dat zij op het terrein niet juist is. Er zijn inderdaad aanpassingen gebeurd maar op basis van de suggesties van andere agentschappen, die blijkbaar wel op het terrein kunnen gaan kijken of ze klopt. Het is de taak van wie het beleid uitvoert, om ervoor te zorgen dat ze juist is.

Ingrid Pira leidt uit het uitblijven van een reactie op haar conclusie af dat alle bomen die op minder dan 20 m van een weg staan als onveilig worden beschouwd en, als ze op publiek domein staan, zonder vergunning kunnen gekapt worden.

Jo Laps bevestigt dat het AWV de 20 meterregel hanteert. Hij wordt vooral toegepast bij snelwegen. Bij het onderliggende wegennet kijkt het agentschap echter ook naar de lokale situatie, of de berm in ophoging, op het maaiveld of in verlagings ligt.

Hakhoutbeheer is niet het rooien van bomen. De boom krijgt de kans om uit te groeien. Waar men niet onder het Bosdecreet valt, is geen stedenbouwkundige vergunning nodig. Waar het wel van toepassing is, is een kapmachtiging vereist.

Wilfried Vandaele herhaalt dat veel bezwaren argumenteren dat het perceel een harde bestemming heeft, terwijl het daar net om te doen is. Dat ministers hun administratie vragen om de kaart tegen het licht te houden was toch net de bedoeling? Die heeft het recht opmerkingen te formuleren, ook al zijn het er veel en vraagt hun behandeling tijd. Eens te meer merkt hij op dat dit nu achter de rug is en er geen reden meer is om te talmen.

Als men beslist beleid uitbreidt tot alles wat ooit beslist is op het niveau van planning, inclusief alle RUP's en BPA's, gooit men het decreet in de prullenmand, want een gewestplan is zelf ook een beslissing. Dat is volgens hem niet de bedoeling van het beschermingsinitiatief waarin al zoveel tijd is gestopt.

Lode Ceyssens erkent dat gewestplannen ver teruggaan. Hij heeft het over de eigen ruimtelijke instrumenten die het Vlaams Parlement goedkeurde. Wat de juistheid van de kaart betreft, vindt hij de realisatie op het terrein belangrijker dan de oppervlakte op papier. Zolang ze niet voldoende juist is, kan ze niet dienen voor een ernstig openbaar onderzoek.

Tinne ROMBOUTS,
voorzitter

Valerie TAELEMAN,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

ANB	Agentschap voor Natuur en Bos
AWV	Agentschap Wegen en Verkeer
BPA	bijzonder plan van aanleg
ENA	Economisch Netwerk Albertkanaal
GIS	geografisch informatiesysteem
GRUP	gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan
IKW	interkabinettenwerkgroep
INBO	Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek
MER	milieueffectrapport
MKWB	Meest Kwetsbare Waardevolle Bossen
nv	naamloze vennootschap
RUP	ruimtelijk uitvoeringsplan
VCRO	Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
VLAREM	Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning